

Tăng cường sự lãnh đạo và chỉ đạo của các cấp uỷ Đảng địa phương đối với việc thực hiện chính sách thống nhất quản lý, phân phối lương thực.

Tô Duy

Thống nhất quản lý, phân phối lương thực vào Nhà nước và hợp tác xã nông nghiệp, tích cực thu hẹp và tiến tới xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực là một chính sách lớn có quan hệ đến nhiều mặt trong đời sống của nhân dân và hoạt động xã hội. Làm tốt vấn đề này sẽ thay đổi hẳn thói quen lâu đời của nhân dân, nhất là của nông dân, trong việc sản xuất, trao đổi và tiêu dùng lương thực, đưa toàn bộ việc phân phối lương thực vào kế hoạch và chế độ quản lý chặt chẽ, phù hợp với yêu cầu chống Mỹ, cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc hiện nay.

Các cấp uỷ Đảng ở các địa phương cần lãnh đạo và chỉ đạo chặt chẽ việc thực hiện chính sách này và thông qua thực tiễn lãnh đạo, chỉ đạo đúng đắn của một cấp uỷ Đảng.

I. Lãnh đạo chặt chẽ việc quán triệt những tư tưởng cơ bản của chính sách trong cán bộ, Đảng viên và quần chúng nhân dân

Là cơ quan lãnh đạo của Đảng ở địa phương, trong nhiệm vụ lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện chính sách của Đảng, vấn đề mà các cấp uỷ Đảng quan tâm đến trước hết về mặt tư tưởng, bảo đảm cho chính sách được thấu triệt trong cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân, nhất là những tổ chức, những cơ quan, những người có trách nhiệm trực tiếp thực hiện chính sách. Điều này đối với chúng ta đã trở thành một nếp làm quen thuộc.

Tuy nhiên, trong thực tế, bên cạnh nhiều cấp uỷ Đảng có phong trào lãnh đạo tốt, một số cấp uỷ Đảng ở địa phương, nhất là cơ sở, chưa xây dựng cho mình một nền nếp lãnh đạo đúng đắn về mặt tư tưởng trong việc thực hiện chính sách của Đảng. Vừa qua, một số cấp uỷ đã tự kiểm

điểm rằng; trong việc lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện chính sách lương thực mấy năm trước đây, các đồng chí đã coi nhẹ, thậm chí không chú ý việc giáo dục chính sách, đấu tranh tư tưởng, nâng cao nhận thức cho Đảng viên và quần chúng đối với chính sách của Đảng, mà chỉ sa vào những việc làm có tính chất hành chính, nghiệp vụ thuộc chức năng của cơ quan quản lý, như ngồi tính toán cụ thể khẩu phần lương thực của xã viên và của từng lứa tuổi, mức nghĩa vụ lương thực phải bán cho nhà nước của từng hợp tác xã, v.v... Hoặc tuy có tổ chức phổ biến học tập chính sách, nhưng làm theo cách “hành chính”, chiếu lệ, không chú ý việc nâng cao tư tưởng, giáo dục quan điểm của Đảng cho đảng viên, quần chúng và tách rời quá trình tổ chức thực hiện chính sách với quá trình giáo dục và đấu tranh tư tưởng. Kết quả là, chính sách không được thực hiện tốt, mà nhiệm vụ cũng không được hoàn thành tốt.

Lần này, để đảm bảo cho chính sách thống nhất quản lý và phân phối lương thực -một vấn đề khá phức tạp -được thực hiện tốt, việc tăng cường lãnh đạo tư tưởng của các cấp uỷ Đảng càng quan trọng và có ý nghĩa quyết định. Song, lãnh đạo tư tưởng tốt không phải là tổ chức được nhiều buổi học tập, có nhiều người tham dự, mà là trong học tập và trong toàn bộ quá trình thực hiện chính sách, làm cho cán bộ, Đảng viên và quần chúng nhân dân quán triệt sâu sắc những tư tưởng cơ bản của Đảng, để làm cơ sở vững chắc cho việc thực hiện tốt các mặt chính sách cụ thể, chủ động ngăn ngừa và kịp thời khắc phục mọi biểu hiện trái với các tư tưởng đó.

Chủ trương thống nhất quản lý, phân phối lương thực vào Nhà nước và hợp tác xã nông nghiệp, tích cực thu hẹp và tiến tới xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực được đặt ra là xuất phát từ yêu cầu bảo đảm thắng lợi của cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước, yêu cầu của việc đẩy mạnh thêm một bước sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc. Vì vậy, nâng cao nhận thức đối với chính sách lương thực mới là phải gắn chính sách đó với yêu cầu chống Mỹ, cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội thắng lợi. Không thể có tinh thần trách nhiệm đầy đủ và tính tự giác

cao đối với việc chấp hành chính sách, nếu tách khỏi các yêu cầu cách mạng trên. Và cũng không thể chỉ một chiêu nhấn mạnh yêu cầu thứ nhất, một chiêu chú ý động viên nhiệt tình yêu nước của cán bộ, Đảng viên và quần chúng nhân dân, mà coi nhẹ yêu cầu thứ hai, yêu cầu nâng cao nhận thức đối với sự nghiệp cải tạo và xây dựng chủ nghĩa xã hội, thực hiện công nghiệp hóa xã hội chủ nghĩa nước nhà, hoặc ngược lại. Yêu cầu của sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội đòi hỏi chúng ta phải phát huy cao độ tinh thần tự lực cánh sinh, phấn đấu gian khổ và liên tục về các mặt: đẩy mạnh sản xuất, tiết kiệm tiêu dùng, quản lý phân phối chặt chẽ, để từng bước tiến lên giải quyết vững chắc vấn đề lương thực trên cơ sở sản xuất trong nước.

Quản lý phân phối lương thực có ảnh hưởng trực tiếp đến sản xuất. Phải thông qua chính sách quản lý và phân phối tốt lương thực mà phục vụ và thúc đẩy sản xuất phát triển, mở rộng việc phân công lao động mới trong xã hội. Bởi vậy, trong việc giáo dục chính sách mới về lương thực cần chú ý bồi dưỡng và nâng cao quan điểm phục vụ và thúc đẩy sản xuất, chống mọi khuynh hướng lệch lạc, chỉ một chiêu nghĩ đến việc “quản lý chặt chẽ” lương thực, làm cho không những sản xuất lương thực bị hạn chế mà các ngành nghề cần thiết khác cũng không phát triển được, thậm chí bị thu hẹp. Mặt khác, chú ý nâng cao nhận thức đối với quan điểm tiết kiệm tiêu dùng lương thực. Trong điều kiện chúng ta đang có nhiều khó khăn về việc khắc phục mâu thuẫn giữa khả năng sản xuất và nhu cầu tiêu dùng lương thực hiện nay, điều này càng cần phải được nhận thức rõ ràng. Nếu không, sẽ không bảo đảm cho việc động viên, phân phối và quản lý lương thực được tốt, vừa góp phần ổn định đời sống của nhân dân ở mức độ hợp lý, vừa thoả mãn các yêu cầu của nhà nước về lương thực. đương nhiên, phải để phòng tư tưởng thực hành tiết kiệm lương thực một cách tiêu cực, gây ảnh hưởng không tốt đến sản xuất và đời sống, đồng thời chống lãng phí tham ô về lương thực.

Trong thực tiễn chấp hành chính sách lương thực, nhiều biểu hiện lệch lạc thường xảy ra chung quanh vấn đề mối quan hệ giữa động viên và bồi dưỡng sức dân, như tư tưởng một chiêu lo cho mức ăn của nông dân

nơi mình được cao, không chú ý đến yêu cầu và lợi ích chung của cách mạng; hoặc ngược lại, thiên về lợi ích của Nhà nước, coi nhẹ đời sống và lợi ích của nông dân, v.v... Những lệc lạc này dẫn đến chấp hành sai chính sách và gây tổn hại cho mối quan hệ nhất trí tốt đẹp vốn có giữa nông dân ta và nhà nước. Bởi vậy, giáo dục sâu sắc quan điểm đúng đắn sau đây là cơ sở bảo đảm cho việc chấp hành chính sách lương thực được tốt: động viên và bồi dưỡng sức dân đi đôi với nhau, đều phải đồng thời được coi trọng; lợi ích của nhà nước và lợi ích của hợp tác xã, của xã viên là hoàn toàn nhất trí, hợp tác xã vừa được thực hiện tốt nghĩa vụ lương thực đối với Nhà nước, vừa bảo đảm đúng mức các nhu cầu hợp lý và tiêu dùng lương thực của nông dân.

Chính sách mới về lương thực thực hiện sự phân phối cho tiêu dùng theo nguyên tắc: bảo đảm cho nhu cầu cơ bản, kết hợp với phân phối lao động. Cần làm cho cán bộ, đảng viên nắm vững nguyên tắc phân phối này và nhận rõ đây là sự thể hiện quan điểm, lập trường của giai cấp công nhân đối với quần chúng nhân dân về vấn đề phân phối lương thực trong điều kiện hiện nay. Chống khuynh hướng muốn đơn thuần thực hiện nguyên tắc phân phối theo lao động, đồng thời chống khuynh hướng ngược lại, không chú ý đến mặt này, chống tư tưởng ngại khó, không muốn đi sâu tìm tòi và vận dụng đúng mức các biện pháp kinh tế để có chiếu cố thích đáng đến những người lao động giỏi, v.v...

Trong việc lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện chính sách lương thực mới, chúng ta còn phải giáo dục cho cán bộ, đảng viên có nhận thức đúng đắn về mối quan hệ giữa hai mặt; thống nhất quản lý, phân phối lương thực vào Nhà nước, vào hợp tác xã nông nghiệp và xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực. Mặt thứ nhất là mặt cơ bản, quyết định, vì có thực hiện tốt mặt này, có bảo đảm phân phối tốt cho mọi nhu cầu hợp lý về lương thực của các tầng lớp nhân dân, thì mới có điều kiện thiết thực để xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực. Ngược lại, tích cực thu hẹp và tiến tới thị trường “tự do” về lương thực là tạo điều kiện cho việc thống nhất quản lý

và phân phối lương thực. Chống mọi khuynh hướng đơn giản, một chiêu nhấn mạnh đấu tranh xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực, coi nhẹ vấn đề cải tiến tổ chức, cải tiến quản lý, phân phối, chế biến lương thực; đồng thời chống tư tưởng coi nhẹ cuộc đấu tranh trên, để cho bạn đầu cơ, buôn bán trái phép về lương thực tự do hoạt động, gây nhiều khó khăn cho việc thực hiện thống nhất quản lý và phân phối lương thực.

Trên đây là những tư tưởng cơ bản của chính sách thống nhất quản lý và phân phối lương thực, cần được các cấp uỷ Đảng nắm vững và lãnh đạo chặt chẽ, nhằm bảo đảm cho chính sách được thực hiện tốt.

2- Chỉ đạo thực hiện một cách toàn diện, có trọng tâm và sâu sát, cụ thể

Thực hiện thống nhất quản lý, phân phối lương thực vào Nhà nước và hợp tác xã nông nghiệp, tích cực thu hẹp và tiến tới xoá bỏ thị trường “tự do” về lương thực là một vấn đề rất phức tạp, có quan hệ đến nhiều mặt hoạt động, đến nhiều chính sách khác. Vì vậy, trong chỉ đạo thực hiện, các cấp uỷ Đảng phải nhìn một cách toàn diện, phối hợp và kết hợp các mặt hoạt động có liên quan, chỉ đạo chặt chẽ từ khâu sản xuất đến khâu phân phối, lưu thông và tiêu dùng lương thực; chú ý khu vực Nhà nước phụ trách, đồng thời chú ý khu vực của các hợp tác xã phụ trách; gắn liền công tác chỉ đạo sản xuất và phân phối lương thực với việc tổ chức đời sống của nhân dân, với việc thúc đẩy kinh tế địa phương phát triển toàn diện, với việc củng cố và hoàn thiện quan hệ sản xuất mới, tiếp tục cải tạo xã hội chủ nghĩa đối với thủ công nghiệp và thương nghiệp riêng lẻ. Nếu chỉ đạo việc phân phối, thu mua lương thực một cách đơn thuần, tách rời các mặt hoạt động khác của xã hội thì nhất định sẽ không đạt được kết quả tốt.

Nhấn mạnh việc chỉ đạo toàn diện không có nghĩa không có trọng tâm. Căn cứ vào kế hoạch chung, từng thời gian, các cấp uỷ cần tập trung chỉ đạo tốt những việc trước mắt, đồng thời chú ý các việc khác. Ví dụ: lúc thời vụ thu hoạch lương thực, công tác huy động và phân phối lương

thực trong các hợp tác xã nông nghiệp cần được tập trung hoàn thành tốt. Công tác phân phối lương thực trong khu vực không sản xuất nông nghiệp cũng được tiến hành một cách thường xuyên với tinh thần trách nhiệm cao, v.v...

Kinh nghiệm của tỉnh Nam Hà, nơi chỉ đạo riêng về thực hiện chính sách thống nhất quản lý, phân phối lương thực, cho thấy: các cấp uỷ cần dự kiến trước mọi việc trong quá trình thực hiện chính sách để chỉ đạo thực hiện cho cụ thể. Trong từng đợt công tác, Tỉnh uỷ có nghị quyết đối với từng chính sách cụ thể như: nghị quyết về mức ăn đói với lùng loại hợp tác xã thuộc các vùng khác nhau, nghị quyết về quy hoạch, tổ chức, quản lý ngành nghề và chính sách đối với những hộ tách khỏi sản xuất nông nghiệp ,v.v... Trong từng bước công tác, Tỉnh uỷ đã đề ra nội dung, yêu cầu và phương châm cụ thể. Trong khi làm bước trước, đã chuẩn bị cho bước sau, như khi đang tiến hành việc huy động lương thực đã chỉ đạo chuẩn bị xong phương án cung cấp cho các hộ không sản xuất nông nghiệp. Và lúc đó đang làm bước sau vẫn phải tiếp tục hoàn thành tốt bước trước.

Chỉ đạo trọng điểm là một phương pháp chỉ đạo rất tốt đối với bất cứ một công tác nào. Riêng đối với việc thực hiện chính sách thống nhất quản lý, phân phối lương thực, phương pháp này càng có ý nghĩa hết sức quan trọng. Vì đây là một việc làm mới mẻ, phức tạp, đòi hỏi một sự chỉ đạo cụ thể, chặt chẽ, kịp thời, chính xác của cấp uỷ Đảng. Chỉ có thông qua thực tế diễn ra trong quá trình chỉ đạo ở trọng điểm, cấp uỷ mới thấy những vấn đề phức tạp cần phải giải quyết và cách giải quyết các vấn đề đó. Kinh nghiệm của trọng điểm sẽ giúp cho cấp uỷ vững vàng trong việc chỉ đạo phong trào chung tốt hơn.

Điểm chọn làm nơi chỉ đạo riêng nên nhiều hay ít và nên chọn ở đâu làm căn cứ vào tính chất các loại vùng khác nhau ở trong địa phương, ở các vùng đó, đòi hỏi phải có sự vận dụng thích hợp chính sách chung của Đảng; và như vậy, mỗi trọng điểm chỉ đạo riêng đại diện cho một

vùng nhất định. ở Nam hà, Tỉnh uỷ đã chọn huyện Lý Nhân và một xã ở huyện làm trọng điểm của vùng có trồng nhiều cây công nghiệp, và huyện Nam trực làm trọng điểm của vùng có nhiều ngành nghề thủ công nghiệp ở nông thôn... Các huyện và các xã cũng đều có trọng điểm chỉ đạo của mình, và trọng điểm được làm trước một bước so với các nơi. Các đồng chí lãnh đạo chủ chốt là những người trực tiếp nắm và chỉ đạo trọng điểm. Nhờ đó, sự chỉ đạo của cấp uỷ được sâu sát, kịp thời, đúng đắn, sáng tạo.

Kết hợp chặt chẽ chỉ đạo trọng điểm với việc đi sâu nghiên cứu chuyên đề là một kinh nghiệm tốt và sáng tạo về phương pháp chỉ đạo đối với việc thực hiện một chính sách mới, phức tạp, như chính sách thống nhất quản lý, phân phối lương thực hiện nay. Nó cần được vận dụng rộng rãi.

Chỉ đạo trọng điểm giúp chúng ta thực nghiệm và rút ra những kinh nghiệm thiết thực về chỉ đạo toàn diện việc vận dụng và tổ chức thực hiện chính sách ở một vùng trong địa phương. Nhưng riêng trọng điểm chưa giải đáp hết và giải đáp sâu sắc các vấn đề phức tạp của chính sách được vận dụng và giải quyết một cách đúng đắn, từ đó chỉ đạo tốt trọng điểm, làm cho những kinh nghiệm thu được ở trọng điểm càng thêm phong phú. Và ngược lại, thông qua trọng điểm, chúng ta kiểm tra lại những chuyên đề đã nghiên cứu một cách khách quan, thận trọng.

Kinh nghiệm của Nam hà cho thấy là nên đi sâu nghiên cứu những chuyên đề về từng mặt của chính sách, nhất là những vấn đề mới, phức tạp như chuyên đề đối với vùng đồng chiêm trũng, chuyên đề đối với vùng cây công nghiệp, chuyên đề về quản lý thị trường, tiếp tục cải tạo buôn bán nhỏ,v.v...

Tác phong chỉ đạo cụ thể, sâu sát còn đòi hỏi chúng ta đi sâu vào hợp tác xã, vào đội sản xuất, để tiến hành phân phối theo đúng nguyên tắc chính sách đối với các loại lao động, các lứa tuổi, các đối tượng khác nhau trong hợp tác xã như: nông dân xã viên và gia đình họ; đội sản xuất

giỏi, thương binh, gia đình liệt sĩ, gia đình bộ đội tại ngũ và thanh niên xung phong, gia đình có người đi công tác đặc biệt, gia đình cán bộ, công nhân, nhân viên Nhà nước thoát ly nông thôn, cán bộ chủ chốt, cán bộ chuyên môn, kỹ thuật ở xã; những người làm các nghề cần thiết, những người chuyển về tham gia sản xuất trong hợp tác xã; những người neo đơn, già yếu, tàn tật, mất sức lao động, trẻ em mồ côi; biện pháp đối với những người lười, những người tự ý bỏ sản xuất của tập thể đi làm những ngành nghề không chính đáng khác. v.v...

3- Mở rộng dân chủ trong Đảng, phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng nhân dân

Tinh thần và nội dung chính sách thống nhất quản lý, phân phối 1 ương thực thể hiện sâu sắc quan điểm quần chúng của Đảng. Nó phù hợp với lợi ích, nguyện vọng của đông đảo nhân dân. Tuy nhiên, không phải chính sách chỉ có mặt thuận lợi và sẽ dễ dàng được thực hiện tốt; trái lại, trong quá trình thực hiện, do có mâu thuẫn giữa khả năng sản xuất và nhu cầu tiêu dùng, do có những thiếu sót chủ quan trong nhận thức, trong chấp hành chính sách và trong tổ chức, quản lý, chúng ta sẽ phải giải quyết nhiều khó khăn này. Để khắc phục các khó khăn này, bảo đảm cho chính sách được thực hiện thắng lợi, vấn đề có ý nghĩa quan trọng quyết định là thực hiện đầy đủ nguyên tắc tập thể dân chủ trong Đảng và phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng.

Các cấp uỷ Đảng địa phương cần tập thể nghiên cứu, thảo luận chính sách, liên hệ kiểm điểm sự lãnh đạo và chỉ đạo công tác lương thực ở địa phương từ trước đến nay và bàn kế hoạch thực hiện chính sách lương thực mới. Trong quá trình chỉ đạo thực hiện chính sách, đối với những vấn đề mới, những vấn đề thuộc về các chính sách cụ thể và về nhiệm vụ giao cho các cấp dưới thực hiện, cần được tập thể cấp uỷ hoặc tập thể ban thường vụ của cấp uỷ được bàn bạc, quyết định, sau khi tập thể đó đã nghiên cứu, xem xét kỹ tình hình thực tế, lắng nghe ý kiến của cơ quan chuyên môn, của tổ chức Đảng cấp dưới hoặc cán bộ, Đảng viên và quần

chúng. Chống lối tuỳ tiện hoặc quyết định một cách độc đoán của cá nhân cũng như của tập thể.

Mặt khác, phát huy chế được trách nhiệm cá nhân phụ trách và tính chủ động tích cực của cấp dưới, đi đôi với việc giữ vững chế độ thỉnh thị báo cáo, chống tuỳ tiện đề ra chính sách và nắm vững kế hoạch thực hiện, còn cần bồi dưỡng, giúp cho họ thực sự mở rộng dân chủ, nâng cao tinh thần trách nhiệm đối với Đảng cũng như đối với quần chúng.

Ở cơ sở, chúng ta chú trọng giúp cho tổ chức Đảng bảo đảm thực hiện tốt dân chủ đối với quần chúng và phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng.

Cơ sở của việc thực hiện dân chủ đối với quần chúng, cũng như thực hiện dân chủ ở trong Đảng, là bảo đảm sự chính xác hoàn toàn về nhận xét, đánh giá tình hình thực tế khách quan về sản xuất, về đời sống và tư tưởng quần chúng, nhất là về năng suất và sản lượng lương thực thu hoạch thực tế trong vụ, trong vùng, trong hợp tác xã và xã. Không thể có dân chủ, nếu như đánh giá quá cao hoặc quá thấp so với tình hình thực tế thu hoạch về lương thực. Vì rằng, đánh giá quá cao sẽ dẫn đến xác định mức độ động viên cao, từ đó sinh ra mệnh lệnh, ép buộc đối với cấp dưới và đối với quần chúng. Ngược lại, đánh giá quá thấp sẽ dẫn đến xác định mức ăn và mức động viên không hợp lý, vừa không bảo đảm yêu cầu của Nhà nước vừa bao dung các tư tưởng hành động không đúng đắn và gây ra sự chênh lệch không đúng về mức ăn giữa các xã viên, giữa các đội sản xuất, giữa các hợp tác xã, làm tổn hại đến tình hình đoàn kết nhất trí trong Đảng và trong quần chúng nhân dân.

Một mặt, chúng ta coi trọng chỉ đạo làm tốt công tác điều tra, thống kê năng suất và diện tích sản xuất lương thực, mặt khác tăng cường giáo dục tư tưởng, nâng cao ý thức trách nhiệm của cán bộ, Đảng viên đối với lợi ích và sự nghiệp cách mạng chung và ý thức trách nhiệm đối với đời sống của quần chúng, chống tư tưởng cục bộ, bản vị, tự tư tự lợi, giấu giếm sản lượng, diện tích, đi đôi với chống tư tưởng thành tích chủ nghĩa.

Đồng thời, dựa vào quần chúng, giáo dục và phát động quần chúng tham gia vào việc nhận xét, đánh giá trên.

Thực hiện dân chủ với quần chúng, phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng còn là bảo đảm cho quần chúng thật sự mạnh dạn, thẳng thắn nói lên những nhận xét, phê bình của mình đối với sự lãnh đạo thực hiện chính sách của chi bộ, của Đảng uỷ, phê bình những ưu điểm, khuyết điểm của cán bộ, Đảng viên trong việc chấp hành chính sách lương thực; là bảo đảm cho quần chúng thật sự có quyền kiểm tra tình hình thu chi tài chính, tình hình phân phối lương thực của hợp tác xã, thông qua việc xét duyệt các báo cáo công khai về các vấn đề đó của ban quản trị hợp tác xã trước xã viên; là bảo đảm cho các xã viên thật sự có quyền tham gia bàn bạc và quyết định các phương án xếp loại khẩu phần lương thực, xác định mức ăn hợp lý của các loại nhân khẩu và lao động, phương án khái quát về phân phối lương thực, biện pháp giải quyết đối với các loại xã viên, v.v...

Tùy theo ý nghĩa quan trọng và phạm vi của các vấn đề mà đưa ra đại hội hoặc hội nghị đại biểu xã viên, hoặc hội nghị hội sản xuất. Song, phàm là những vấn đề thuộc về chính sách, những vấn đề có quan hệ với toàn hợp tác xã, thì phải được đồng đảo xã viên bàn bạc và quyết định.

Chúng ta lại phải giáo dục, động viên quần chúng, phát huy vai trò kiểm tra, giám sát của các đoàn thể quần chúng đối với tổ chức Đảng và cơ quan chính quyền ở cơ sở trong việc thực hiện chính sách lương thực. Về mặt này, từ trước đến nay, các tổ chức cơ sở Đảng chưa coi trọng. Lần này, cần giúp cho các chi đoàn thanh niên, chi hội phụ nữ tăng cường giáo dục, động viên đoàn viên, hội viên trong tổ chức mình và đồng đảo thanh niên, phụ nữ nâng cao nhận thức và chấp hành tốt chính sách lương thực, đồng thời tập thể kiểm tra, giám sát những chủ trương, giải quyết về thực hiện chính sách lương thực của tổ chức Đảng, của chính quyền và sự thực hiện các chủ trương, quyết định đó, cũng như kiểm tra, giám sát các cán bộ, Đảng viên trong việc chấp hành chính sách lương thực của Đảng.

Cơ quan chính quyền các cấp, vừa là người đại diện cho Nhà nước, vừa là người đại diện cho nhân dân, cần phải được phát huy đầy đủ chức năng trực tiếp chỉ đạo và quản lý công tác phân phối và quản lý lương thực. Trong khi lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện công tác này, các cấp uỷ Đảng luôn luôn đứng vững ở vị trí lãnh đạo và kiểm tra của mình, phải có tác phong sâu sát và cụ thể, nhưng không bao biện làm thay, trái lại, phải sử dụng và phát huy vai trò tích cực, chủ động của các cấp uỷ ban hành chính trực tiếp chỉ đạo tốt toàn bộ việc thực hiện kế hoạch và công tác quản lý, phân phối lương thực, trực tiếp chỉ đạo các cơ quan chuyên môn của chính quyền phục vụ và làm tốt công tác này.

Phát biểu mấy ý kiến trên đây, trước hết chúng tôi mong được đóng góp một phần vào việc tổ chức thực hiện tốt chính sách mới của Đảng về thống nhất quản lý, phân phối lương thực, đồng thời cũng góp phần vào việc tìm tòi, xây dựng một nền nếp lãnh đạo và chỉ đạo với việc tổ chức thực hiện các chính sách của Đảng.